

عزم خوب زیستن

در مرحله‌ی اول دانستیم که هدف اصلی زندگی ما رسیدن به خوبی‌ها و زیبایی‌های ماندگار و جاویدان است و دریافتیم که مجموعه‌ی این زیبایی‌ها در خدای متعال جمع است و در حقیقت، او محظوظ و مقصود و هدف زندگی ماست. هر کس این هدف را دریابد و زندگی خود را صرف رسیدن به آن کند، زندگی لذت‌بخش و مطمئنی را برای خود به وجود خواهد آورد و از سردرگمی نجات خواهد یافت.

اما دانستیم که تصمیم‌گیری و حرکت به سوی هر هدف شناخته‌شده‌ای نیازمند ایمان به آن هدف نیز هست و تلاش کردیم راه‌های ایمان به محظوظ و مقصود زندگی خود را بشناسیم و آن راه‌ها را بیماماییم.

اکنون به مرحله‌ی تصمیم‌گیری و عزم برای عمل رسیده‌ایم.
بنابراین لازم است بدانیم :

— حقیقت عزم و تصمیم چیست؟

— تصمیم‌های ما باید درباره‌ی چه چیزهایی باشد؟

آیات زیر را به دقّت و زیبا قرائت کنید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَدَ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ،

متّحّنه، ۴

وَمَنْ أَحَسَنُ دِينًا
مِّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ

وَأَتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

نساء، ۱۲۵

وَمَنْ يَرْغَبُ
عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ

إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ،

بقره، ۱۳۰

وَمَنْ أَوْفَىٰ

بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ

فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

فتح، ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ

بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ

ثَمَنًا قَلِيلًا

أُولَئِكَ لَا خَالَقَ لَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ

وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَلَا يُرْكِيْهِمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آل عمران، ۷۷

فَاصْبِرْ

كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

پایداری کردند.

احقاف، ۲۵

وَإِنْ تَصْبِرُوا

وَتَنْقُوا

فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

این همان عزم در کارهاست.

آل عمران، ۱۸۶

با استفاده از توضیحات زیر، ترجمه‌ی آیات را تکمیل کنید.

حَسَنَةٌ	: نیکو، خوب	مِلَّةٌ	: کیش، آین
فَسِيُّوتِيهٌ	= فَ + سَ + يُؤْتَى + هٌ : بهزودی به او خواهد داد		
خَلِيلٌ	: دوست	يَشْتَرِونَ	: می فروشنند
بَنْظُرٌ	: نگاه می کند	يُكَلِّمُ	: سخن می گوید
صَبْرٌ	: صبر و پایداری کن	تَصْبِرُوا	: پایداری کنید
يُئَزِّعُ	: پاک می گرداند		

بیشتر بدانیم

هزاران سال پیش، در شهر حیره، در سرزمین بین النهرين، جوانی رشید و برومند به نام «ابراهیم» به ماه و خورشید و ستاره پرستان چیزی گفت که هنوز هم جان را شیفته و قلب را مجنوب می کند.

«من هر چه را که افول کند و پایان پذیرد دوست ندارم.»

این جوان در نوجوانی نیز به گونه‌ای دیگر فکر خود را به دیگران ابراز کرده بود. او که در آن روزها «تصمیم خود را گرفته» و «عزم» را جزم کرده بود تا زندگی خود را بر پایه‌ی عشق به خدای یکتا بنا کند و دل به آن محبوب لایزال بینند، سرپرست و عمومی خود «آزر» را از بت پرستی و ساختن بت‌ها بر حذر داشت، به بتخانه‌ی نمرودیان درآمد و بدون ترس از آتش خشم نمرود، همه‌ی بت‌ها، جز بت بزرگ را شکست و آنان را به ناتوانی بت‌ها آگاه کرد. پس از آن که آتش بزرگ نمرود بر او گلستان شد، از شهر نمرودیان، «بابل»، هجرت کرد و برای اقدامی به عظمت تمام تاریخ، رهسپار سرزمین‌های دور شد. او تنها تنها گام در بیکرانه‌ی صحراء گذارد، بیابان‌ها، دره‌ها، کوه‌ها و دشت‌ها را پیمود تا به سرزمین فلسطین رسید. سالیانی دراز مردم را به بندگی خدای یگانه فرا خواند و درخت توحید را در این سرزمین تناور نمود.

پس از سال‌ها درنگ در فلسطین، به فرمان خداوند، عازم سرزمین مکه شد و با گذر از بیابان وسیع عربستان و تحمل سختی‌های فراوان به وادی مکه رسید و پس از سال‌ها خانه‌ی خدا را تجدید بنا کرد و آن جا را مرکز توحید قرار داد.
وقتی گرد پیری بر چهره‌اش نشسته و به دیوار کعبه تکیه داده بود، شادابی و آرامش و رضایت بهخوبی در نگاهش هویدا بود.

گویا به روشنی می‌دید که از نسل فرزندش اسحاق، پیام آوران بزرگی چون موسی و عیسی ظهور کرده‌اند و آین او را به دیگر جهانیان رسانده‌اند و از ذریه‌ی فرزند دیگرش اسماعیل، پیامبری بزرگ به نام «محمد» ﷺ آمده است و توحید را تا دوردست‌های کره‌ی خاک گسترش داده است.

به یاد آن تصمیم در نوجوانی می‌افتد و خاطرات پر فراز و نشیب یک زندگی طولانی را از نظر می‌گذراند و از پایداری‌ها و موفقیت‌های خود شادمان می‌شد، اما از غرور در او خبری نبود. اکنون او نیز «محبوب» خدا شده بود؛ و خداوند او را «دوست خود» می‌خواند و با او نجوا می‌کرد. آیا لذتی بالاتر از این هست که خداوند به انسانی بگوید «من تو را دوست دارم»؟

چه زندگی موفقیت‌آمیزی! چه عزم قوی و چه اراده‌ی محکمی! چه سرمشق زیبایی! اکنون نوبت ماست. لحظه‌ای درنگ، اندکی تأمل با خود؛ آیا هریک از ما نمی‌توانیم به نسبت خودمان در تصمیم بزرگ ابراهیم شریک شویم؟
چرا، می‌توانیم! پس ای خدای مهریان! به ما کمک کن تا در کوتاه‌ترین زمان ممکن بهترین تصمیم زندگی‌مان را بگیریم.

پیام آیات

در آیات ابتدای درس بیندیشید و با ارتباط برقرار کردن میان آنها و با توجه

به زندگی نامه‌ی کوتاه حضرت ابراهیم اللّٰہُ عَزَّوَجَلَّ به سؤالات زیر پاسخ دهید.

سوال	پاسخ	آیه و زندگی نامه
۱- در این آیات چه فضیلت‌ها و کرامت‌هایی برای حضرت ابراهیم ذکر شده است؟	۱- در ۴ ۲- در ۵ ۳- در ۶	
۲- آیین خوبی‌ها و کرامت‌ها اختصاص به ابراهیم <small>اللّٰہُ عَزَّوَجَلَّ</small> یا پیامبران دارد؟	برگرفته از زندگی نامه
۳- این خوبی‌ها و کرامت‌ها، نتیجه‌ی دو موقفیت بزرگ در زندگی ایشان بود. آن دو موقفیت کدام‌اند؟	موقفیت فردی: موقفیت اجتماعی:
۴- این موقفیت‌ها را به خاطر داشتن کدام ویژگی‌ها و انجام کارها بدست آورده بود؟	۱- عزم و تصمیم بزرگ ۲- ۳- ۴- ۵- ۶-
۵- اگر کسی بخواهد در برنامه‌ی زندگی، ابراهیم را اسوه قرار دهد، چه باید بکند؟	۱- ۲- ۳- ۴-
۶- چرا اگر کسی حضرت ابراهیم <small>اللّٰہُ عَزَّوَجَلَّ</small> را اسوه قرار ندهد، خداوند او را نادان می‌شمرد؟
۷- لازمه‌ی وفای به یک عهد و موقفیت در انجام یک پیمان چیست؟	۱- ۲-
۸- آنان که در زندگی پیمان‌های خود با خدا را می‌شکنند به چه عاقبتی دچار می‌شوند؟	۱- ۲- ۳- ۴-

تصمیم برای یک زندگی هدفدار

یکی از محورهای اصلی در پیام‌ها، داشتن عزم و تصمیم برای آغاز یک زندگی موفق است. عزم به معنی اراده، قصد و آهنگ به سوی هدفی است. آدمی با عزم و اراده‌ی خود آنچه را انتخاب کرده عملی می‌سازد. به همین جهت عزم، ظهور گوهر انسانیت، یعنی اختیار است و تفاوت

درجات انسان‌ها به درجاتِ عزم آن‌هاست.^۱ استواری، اعتماد، شکیبایی و تحمل سختی‌ها از آثار عزم قوی است. داستان زندگی رسولان خدا گواه این مدعاست. کار بزرگ عزم بزرگ می‌طلبد. آنان که فاقد عزم و اراده‌اند، در مقابل وزش تندباد حوادث تاب نمی‌آورند و سرنوشت خود را به دست آن حوادث می‌سپارند. قدم گذاشتن در راه زندگی سعادتمندانه نیز نیازمند عزمی قوی است که در فراز و نشیب حوادث سست نشود و عازم راه را تنها نگذارد. به همین جهت بعد از سفارش‌هایی که لقمان حکیم به فرزندش می‌کند و راه و رسم زندگی را به او نشان می‌دهد، می‌گوید:

وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمُ الْأُمُورِ

بر آنچه به تو می‌رسد استقامت کن که این از عزم و اراده‌ی در کارهاست.

لقمان

عهد و پیمان با خدا

کسی که راه سعادت را شناخته است و می‌خواهد در مسیر هدایت قدم گذارد، با خدای خود پیمان می‌بندد که در این راه ثابت قدم بماند و با عزمی استوار بر سر پیمان خویش باستند. چقدر زیباست که خداوند، راه سعادت ما را قرین رضایت خود ساخته است؛ یعنی وقتی خدا از ما راضی خواهد بود که ما در مسیر سعادت و خوشبختی گام برداریم؛ و آن‌گاه از ما ناخشنود خواهد بود که شقاوت و ناامیدی بر ما سایه افکنده باشد. پس عهد ما با خدا، هم رضایت او و هم سعادت و رستگاری ما را به دنبال دارد.

اما از کجا بدانیم که آنچه خداوند، در مسیر بندگی و تکلیف، از ما می‌خواهد فقط برای سعادت ماست؟ در پاسخ باید گفت: او در کمال بی‌نیازی است و نقصی ندارد که بخواهد با درخواست از ما، آن را برطرف کند و همچنین ما هم چیزی از خود نداریم که تقدیم خدا کنیم، بلکه هرچه داریم از اوست. چون او سعادت ما را می‌خواهد، آگاهمان می‌کند که: می‌خواهم این راه را بروید، چون می‌دانم سعادت شما در این راه است. پس رضایت خدا در سعادت ما، و اطاعت از او راه سعادت ماست. از این رو می‌توان گفت:

میزان دینداری ما به میزان وفاداری ما به عهد و پیمانی است که با خدا بسته‌ایم. هر قدر در پیمان خود استوارتر باشیم، دینداری ما نیز کامل‌تر خواهد بود.

۱- امام خمینی، شرح چهل حدیث، ص ۷

با اندیشه در آیاتی که خواندید و با استفاده از تجربیات خود، ویژگی‌های انسان‌های صاحب عزم و با اراده را با ویژگی‌های مردم بدون عزم و سست اراده مقایسه کنید و فرق آن‌ها را بایکدیگر مشخص نمایید.

انسان‌های فاقد عزم	انسان‌های صاحب عزم
.....	-۱
.....	-۲
.....	-۳
.....	-۴
.....

عهد و میثاق میان انسان و خدا معمولاً در سه مرحله انجام می‌پذیرد:

۱- قدم گذاشتن در راه

فرد در این مرحله از عهد، جهت زندگی خود را مشخص می‌سازد و مسیر کلی آینده‌ی خود را معین می‌کند. ممکن است در ابتدای حرکت با دستورات الهی چندان آشنا نباشد و لذا در عمل به آن‌ها دچار خطاهایی شود. اما چون جهت اصلی را درست انتخاب کرده، به تدریج افکار و اعمال خود را اصلاح می‌کند و راه را هموارتر می‌سازد.

اعمالی که انجام آن‌ها لازمه‌ی پیمودن راه سعادت است و بدون آن‌ها این راه طی نمی‌شود «واجب» نام دارند و اعمالی که مانع پیمودن راه هستند و ما را از مسیر خوبیختی دور می‌کنند، «حرام» نام دارند. انجام واجبات و دوری از محرمات همان پیمودن راه رستگاری و کسب رضای خداست و محتوای اصلی همان عهدی است که انسان با خدا می‌بندد. اعمال دیگری نیز هستند که عمل به آن‌ها واجب نیست، ولی رفتن به سوی کمال را آسان‌تر می‌کنند و انسان را به درجات برتر رستگاری می‌رسانند، این اعمال را «مستحب» می‌گویند. اعمالی نیز هستند که گرچه مانع رسیدن به سعادت نمی‌شوند، اما از سرعت حرکت می‌کاهمند و توفیق رسیدن به درجات برتر خوبیختی را از فرد سلب

می‌کنند؛ این اعمال را «مکروه» می‌نامند. به جز این چهار مورد، کارهایی نیز در زندگی وجود دارند که نه واجب‌اند، نه حرام، نه مستحب‌اند، نه مکروه، مانند بازی‌کردن، قدم‌زدن، خوردن، خوابیدن، خریدن و فروختن. این اعمال را مباح می‌گویند. البته اصل انجام دادن یا ندادن این کارها مباح است. اما هر وقت خواستیم یکی از این کارها را انجام دهیم، باید احکام اسلامی مربوط آن‌ها را رعایت کنیم. مثلاً بازی مباح است، اما نه هر بازی؛ قماربازی حرام است و نمی‌توان آن را انجام داد.

بیشتر بدانیم

در دوره‌ی راهنمایی درباره‌ی ضرورت مراجعت به یک فقیه دارای شرایط برای به دست آوردن احکام مطالبی خوانده‌اید. اکنون اضافه می‌کنیم که لازمه‌ی زندگی دینی، عمل به واجبات و دوری از محرمات است و راه شناخت آن‌ها برای کسی که خودش متخصص در احکام نیست، سؤال از متخصص است که او را «فقیه و مجتهد» می‌گویند. ضروری است با مشورت کسانی که در این موضوع آگاه هستند، یکی از فقیهان را به عنوان مرجع تقلید انتخاب کنیم و مطابق با دستورهای وی وظیف خود را انجام دهیم. برای آسانی و سهولت کار می‌توانیم کتاب «رساله‌ی توضیح المسائل» مرجع خود را تهیه کنیم و مطابق با آن عمل نماییم.

اگر در مسیر زندگی سؤال‌هایی در زمینه‌های مختلف برای ما پیش آمد، به کسانی که توانایی پاسخ‌گویی دارند، مانند دیبران دینی و قرآن و امام جماعت محل و مراکز مطمئن علمی مراجعت کنیم و سؤال خود را با آن‌ها در میان بگذاریم.*

* برخی از پایگاه‌های قابل استفاده عبارتند از:

- ۱- واحد پاسخ به سؤالات دفتر تبلیغات اسلامی حوزه‌ی علمیه قم
- ۲- پایگاه پاسخ‌گویی به مسائل دینی
- ۳- مرکز مطالعات و پژوهش‌های فرهنگی حوزه علمیه قم
- ۴- پایگاه جامع پاسخ‌گویی به سؤالات و شباهات دینی
- ۵- دفتر مطالعات و تحقیقات زنان
- ۶- مؤسسه فرهنگی و اطلاع‌رسانی تبیان
- ۷- مرکز فرهنگ و معارف قرآن
- ۸- پایگاه اینترنتی حوزه
- ۹- معاونت آموزش و تبلیغ نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها
- ۱۰- پایگاه اطلاع‌رسانی بلاغ

۲- تجدید عهد

هر صبحی که از راه می‌رسد و سپیده سر می‌زند، آغاز یک زندگی جدید و فرصتی دوباره برای برداشتن گامی دیگر است. در هر بامداد، با قیام در برابر پروردگار، عهد و میثاق خود را تجدید می‌کنیم و قرارهایی را که میان خود و خدا گذاشته‌ایم مرور می‌نماییم. این تجدید میثاق روزانه، غفلت و سهل‌انگاری را می‌زداید و ما را در عمل ثابت‌قدم‌تر می‌نماید.

۳- تکمیل عهد

به تدریج که در راه زندگی پیش می‌رویم و عزم و پشتکارمان فزونی می‌گیرد، در می‌یابیم که حرکت‌های جدیدی را می‌توانیم در وجود خود آغاز کنیم و صفات پسندیده‌ای را در خود تقویت نماییم یا صفت ناپسندی را از خود دور سازیم. به طور مثال، تصمیم می‌گیریم از وقت خود برای مطالعه و تفکر بیش‌تر استفاده کنیم، به والدین خود بیش‌تر احترام بگذاریم، به دیگران به‌ویژه بستگان و همسایگان، نیکی و احسان کنیم و نماز خود را در اول وقت بخوانیم. از همان روز برای آن‌ها برنامه‌ریزی می‌کنیم و با خدا عهد می‌بندیم که در انجام آن‌ها کوتاهی نکنیم.

نمونه‌هایی از تدبیر که در این درس تمرین شد

۱- کشف رابطه شرط و مشروط: به‌طور مثال، مشخص شد که شرط و

لازم‌هی وفای به عهد، بنابر آیات است.

۲- دریافت پاسخ از آیات: مانند این سؤال که «قرآن کریم چه کرامت‌هایی برای حضرت ابراهیم ذکر می‌کند؟»، که پاسخ آن از آیات درس به‌دست آمد.

۳- ارتباط میان چند آیه: به‌طور مثال برای دریافت فضیلت‌های حضرت ابراهیم آیات کنار هم قرار داده شد.

اندیشه و تحقیق

الف

- ۱- عزم چه رابطه‌ای با اختیار دارد؟
- ۲- چرا انسان‌های با اراده و مصمم را دوست داریم و از انسان‌های بی‌اراده خوشمان نمی‌آید؟

ب

در آیات مبارکه‌ی ۱۳۰ طه، لقمان، ۶۱ و ۶۰ یس، تدبیر نموده و بیان کنید که هر آیه بر کدام یک از مراحل سه‌گانه‌ی عهد ناظر است.

پیشنهاد

۱- اگر داستان‌هایی از زندگی انسان‌های با اراده و مصمم‌که در راه حق و حقیقت تلاش کرده‌اند، سراغ دارید، آن‌ها را یادداشت کنید و در کلاس برای دوستان خود بخوانید.

برای تحقیق در این باره می‌توانید به کتاب‌های زیر مراجعه کنید:

- ۱- خدا بود و دیگر هیچ، دکتر مصطفی چمران
- ۲- سفر به گرای ۳۷۵ درجه، احمد دهقان، سوره‌ی مهر
- ۳- مجموعه‌ی چلچراغ، انتشارات مدرسۀ
- ۴- رمز موفقیت بزرگان، رضا باقیزاده گیلانی
- ۵- مجموعه‌های: «نیمه‌ی پنهان ماه»، «اینک شوکران»، «به مجنون گفتم زنده بمان» از انتشارات روایت فتح

تصمیم

با خود بیندیشید و مهم‌ترین بیمانی را که باید با خداوند بیندید، مشخص کنید و در جمله‌ای زیبا با او در میان بگذارید. سپس تعیین کنید که :

- ۱- در چه زمان‌هایی با خداوند تجدید عهد می‌کنید؟
- ۲- با چه عهدهای دیگری آن را تکمیل می‌نماید؟

پایداری در عزم

چه بسا انسان در آغاز گام نهادن در راه زندگی، چنان عزم و اراده‌ی قوی نداشته باشد که بتواند هر تصمیمی را به موقع و همواره انجام دهد. بنابراین لازم است با استفاده از راه‌های مختلف تصمیم خود را تقویت کند و از عواملی که سبب ضعف آن می‌شوند دوری جویید. همان‌طور که اجرای برنامه و استمرار آن برای نفس اطمینان می‌آورد و شادابی و نشاط می‌بخشد، شکستن پیمان و خلف وعده، سستی اراده و ضعف نفس را در پی دارد و کار به جایی می‌رسد که شخص با خود می‌گوید: «من نمی‌توانم، من ضعیف هستم..»

به همین جهت لازم است بدانیم :

دوام و پایداری در عزم به چه عواملی بستگی دارد؟

آيات زیر را به دقّت و زیبا قراءت کنید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ سَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ

وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ

أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

آل عمران، ١٣٣

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَ آنَّا بِهِ سُوَى أَنْ خَيْرَاتِ سَبَقَتْ مِنْ كُلِّ نَعْمَانٍ.

وَ هُمْ لَهَا سَايِقُونَ

مؤمنون، ٦١

وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

بقره، ٢٣٣

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

وَ أَوْ دَقِيقٍ وَ آكَاهُ اسْتَ.

وَ هُوَ الْلَّطِيفُ الْحَبِيرُ

انعام، ١٠٣

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

كِرَامًا كَاٰتِبِينَ

(فرشتگان) بزرگواری که نویسنده‌گان
(اعمال شما) هستند.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

انفطار، ۱۰ تا ۱۲

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ

ثُمَّ اسْتَقَامُوا

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

خَالِدِينَ فِيهَا

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَحْقَاف، ۱۳ و ۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

إِلَّا الَّذِينَ ءامَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ

وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ

عص، ۱ تا ۳

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

إِلَّا الْمُتَّقِينَ

زخرف، ۶۷

ترجمه

به کمک توضیحات زیر، ترجمه‌ی آیات را تکمیل کنید.

سارعوا : بستایید أُعِدَّتْ : آماده شده است أَبْصَارُ : دیدگان
تُدْرِكُ : درک می‌کند حافظ : مراقب و ناظر تَوَاصَوا : یکدیگر راسفارش کردند
عَرْضٌ : وسعت خُسْرٌ : زیانکاری

پیام آیات

با تفکر و تدبیر در آیات قبل می‌توانیم به عوامل زیر برای تقویت عزم برسیم:

آیات:

۱- تسريع در انجام تصمیم

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

کسی که بر انجام کار خیری همت کرده، در عمل به آن تسريع کند و آن را به تأخیر نیندازد.^۱

۱- بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۲۱۷

بسیاری از انسان‌ها چون در شرایط روحی و معنوی خاصی واقع شوند، تصمیم جدیدی می‌گیرند. به طور مثال، کسی که وضع نابسامان فقیری را مشاهده می‌کند، تصمیم می‌گیرد بخشی از وقت خود را در راه کمک به نیازمندان اختصاص دهد، یا وقتی در حال و هوای شب‌های قدر قرار می‌گیرد و حال معنوی پیدا می‌کند، عهد می‌بندد که خطاهای خود را ترک نماید. در این میان، برخی از افراد هستند که چون از آن شرایط و حال و هوا بیرون آمدند، عزمشان سست می‌شود و تصمیم خود را فراموش می‌کنند. به همین خاطر نباید میان «تصمیم» و «عمل» فاصله بیفتند.

امیر مؤمنان علی اللّٰہ فرموده‌اند:

تأمل و درنگ از شتاب کردن بهتر است، مگر در فرصت‌هایی که برای انجام کار خیر به دست می‌آید.^۱

آیات:

۲- توجه به حضور در پیشگاه خداوند و فرشتگان

احساس حضور در پیشگاه با عظمت خداوند سبب می‌شود که او را ناظر بر اعمال خود بینیم و از برداشتن قدم‌های مخالف با عهد و پیمان منصرف شویم. همچنین توجه به حضور فرشتگان که نویسنده‌گان اعمال ما هستند، مانع نقض عهد و پیمان است.

آیات:

۳- توجه به عاقبت و ثمرات پایداری در تصمیم

به یاد آوردن شمره‌ی شیرین وفای به عهد و موقّیت‌های حاصل از آن و نیز توجه به عاقبت تلخ و تأسف بار شکستن پیمان، انسان را در عزم خود استوارتر می‌کند و نمی‌گذارد که پیمان شکسته شود و از دست برود.

همان‌طور که توجه به پیمان و عوامل تقویت‌کننده‌ی آن نتیجه بخش است، غفلت از آن‌ها نیز زیان‌آور است. غفلت، یعنی بی‌توجه بودن و سست شدن نسبت به هدف و راه رسیدن به آن و این را هم باید دانست که غفلت با فراموشی تفاوت دارد و لذا شخص فراموش کار مقصّر نیست. بلکه آن کسی سزاوار سرزنش است که فراموشی وی ناشی از غفلت و بی‌توجهی باشد.

غافل مباش ارعاقی، دریاب اگر صاحب‌دلی
باشد که نتوان یافتن دیگر چنین ایام را

۱- غرالحکم و درالکلم، ج ۸۹/۲

۴- داشتن دوست همفکر و همراه

آیات:

بیشتر ما این تجربه را داشته‌ایم یا دیده‌ایم که وقتی تصمیم گرفته‌ایم شنا یاد بگیریم یا کوهنوردی کنیم یا کار مهمی را انجام دهیم، وجود دوستان همراه در پیشرفت کار و موفقیت ما مؤثر بوده است. تشویق دوستان، همراهی آنان با ما و نشان دادن راه حل‌های مناسب در مسیر کار سبب می‌شود که آن تصمیم بر ما آسان و با دلگرمی بیشتر راه را ادامه دهیم.

ارتباط آیات

باتفکر در آیات سوره‌ی عصر و آیه‌ی ۶۷ سوره‌ی زخرف و برقراری ارتباط میان آن‌ها، سه پیام اصلی را که مربوط به همراهی دوستان است، استخراج کنید.

پیشوايان دين که اسوه‌های حقیقی ما در زندگی هستند و موقّیت‌آمیزترین زندگی را سپری کرده‌اند، ما را به رعایت اصول دیگری دعوت کرده‌اند که دو اصل از آن‌ها را در ادامه‌ی اصل‌های قبل می‌آوریم.

۵- رعایت اصل اعتدال

رسول خدا ﷺ به امیر مؤمنان عليه السلام فرمود :

«یا علی، این دین استوار و متین است. به نرمی و ملایمت در آن وارد شو و کاری نکن که نفس تو از عبادت پروردگارت متنفر شود.»

آن‌گاه با یک مثال، پرهیز از افراط و تفريط را این گونه توضیح داد :

«سوارکاری که به مرکب خود زیاد فشار می‌آورد، نه مرکب را حفظ می‌کند و نه خود مسیر را طلی می‌نماید (و به مقصد نمی‌رسد)»^۱

گاه فرد تصمیم به کاری می‌گیرد که فوق توان و طاقت اوست. همین امر سبب ناکام ماندن او می‌شود. بنابراین باید به توانایی جسمی و روحی خود توجه کنیم و تصمیم‌هایی متناسب با توانایی

۱- اصول کافی، ج ۳، ص ۱۴۰ چاپ اسلامیه

خود بگیریم. در عبادت، کار، مطالعه، ورزش، بیدارماندن، خوابیدن و هر کار دیگری رعایت اعتدال و میانه روی ضروری است.

۶- رعایت اصل تدریج و تداوم

رسول خدا ﷺ می فرماید :

محبوب‌ترین کارها نزد خدای متعال، با دوام‌ترین آن‌هاست، گرچه اندک باشد.^۱

برای این که تصمیم‌های ما پابرجا بمانند و تا پایان زمان تعیین شده ترک نگردند، رعایت اصل تدریج ضروری است. تدریجی عمل کردن است که سبب دوام عمل می‌شود. برای مثال، اگر تصمیم داریم یک کتاب را مطالعه کنیم، بهتر است صفحات آن را به گونه‌ای تقسیم کنیم که خسته نشویم و پس از مدتی مطالعه در وجودمان به یک رفتار دائمی تبدیل شود.

رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود

رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود

نمونه‌هایی از تدبیر که در این درس تمرین شد

- ۱- استخراج پیام : به طور مثال، از آیات اصل توجه به عاقبت و ثمرات پایداری در تصمیم استخراج شد.

- ۲- کشف ارتباط میان دو آیه : به طور مثال، با تفکر در آیات سوره‌ی عصر و سوره‌ی زخرف این رابطه به دست آمد که
.....

۱- امالی سید مرتضی، ج ۱، ص ۴۱

گام چهارم

عهد بستن با خدا

خدا!ا!

آهنگ آن دارم که از امروز
با همت خود به سوی انجام آنچه تو برایم
می‌پسندی بروم و از آنچه تو نمی‌پسندی دوری نمایم.
پروردگار من! با تو عهد می‌بندم در انجام واجبات
و دوری از محramات کوشما باشم.

ای خدای مهربان!
از خطاهای لغزش‌های من در گذر و مرا در
این راه یاری فرما!

- ۱** آیا علاوه بر عوامل ذکر شده در این کتاب، عامل یا عوامل دیگری برای تقویت عزم می‌شناسید؟ آن‌ها را بیان کنید.
- ۲** به نظر شما چه عواملی ممکن است تصمیمات زیر را تهدید کند؟ هریک را جداگانه بنویسید.

الف – خواندن نمازهای روزانه در اول وقت

ب – مطالعه‌ی کتاب‌های مفید در هر هفته به میزان هفت ساعت

ج – کمک به نیازمندان از طریق همکاری با مؤسسات خیریه

- ۳** چرا امام صادق علیه السلام می‌فرمایند «سزاوار است کسی که همت برکار خیری کرده، در عمل به آن تسریع کند و آن را تأخیر نیندازد.»؟

پیشنهاد

خود را ارزیابی کنید:

با بعضی از عوامل تقویت یا تضعیف عزم آشنا شدید. اکنون با توجه به آن عوامل، خود را ارزیابی کنید و ببینید کدام یک از عوامل تقویت عزم در شما قوی‌تر و کدام یک ضعیفتر است و چه موافعی در زندگی برای اجرای عهدهای خود دارید. نتیجه‌ی بررسی را برای خود یادداشت کنید و مواردی را که قابل بیان است، در کلاس به بحث بگذارید.